

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

PROLETARIAN LIBRARY

The Provincial Library City

UKRAINIAN LABOR NEWS

Адреса:
Cor. Fritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

Address:
Cor. Fritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

РІК VII.

Ч. 49.

ЧЕТВЕР, 23. КВІТНЯ 1925.

WINNIPEG, MAN.

THURSDAY, APRIL 23rd, 1925.

№ 49.

VOL. VII.

В БОЛГАРІЇ ЛЮТУЄ БІЛИЙ ТЕРОР

ЧОТИРИ ТИСЯЧІ БОЛГАРСЬКИХ РОБІТНИКІВ І СЕЛЯН УБИТО, А ДЕСЯТЬ ТИСЯЧ АРЕШТОВАНО.

В облавах на революціонерів військо і поліція придержуються клича: "Перше стріляй, а потім випитуй!"

ЛОНДОН, 21. квітня. — Делегати з Білгороду доносять, що від часу вибуху бомби в катедрі Свети Краля в Софії — в Болгарії убито 4,000 людей, а 10,000 арештовано.

Сто селян убито у Враці, 40 миль на північ від Софії, коли селяне звели бій з військом уряду. Такі інформації одержав Білгородський кореспондент "Сентрал Нюз" знад болгарського кордону, де від кількох днів переходять втікачі до Югославії.

ВИДЕНЬ, 21. квітня. — Донесення з Софії подають, що під час вилучення революціонерів в Болгарії військо і поліція придержуються клича: "Перше стріляй, а потім випитуй!"

ХОЧУТЬ ЗБІЛЬШИТИ МІЛІЦІЮ О 10,000 ЛЮДЕЙ.

ПАРИЖ, 20. квітня. — Болгарський уряд звернувся з проханням до альянської ради амбасадорів, щоб вона дозволила йому додати ще 10,000 людей до своєї міліції.

Прохання ця наспіла по недавніх безпорядках в Болгарії, які болгарський уряд приписує комуністам.

ПОДОРОЖНІ КАЖУТЬ, ЩО РЕВОЛЮЦІЯ Є В ПОВНОМУ ХОДІ.

В кількох округах Болгарії, де було мало війська, селяне і комуністи захопили владу в свої руки.

ЛОНДОН, 20. квітня. — Нецензурані висті, які прориваються через військові бар'єри, що оточують Болгарію, вказують на те, що революція в Болгарії є в повному ході перед очима кореспондентів, яким зазвичай дозволено уста.

Подорожничі на експресі Орієнт, які щойно прибули до Білгороду, привезли найбільш автентичні відомості про події в Болгарії від часу, як там встановлено цензуру.

В кількох округах Болгарії, де було мало війська, селяне і комуністи повалили владу і взяли правління в свої руки. Державних урядників в тих округах урядно.

В часі переїзду через Болгарію експрес Орієнт пройшов майже через неперервну лінію вогню. Комуністи й селяне були по одній стороні залізної дороги, а війська уряду по другій.

Прем'єр Цанков видав приказ національній міліції, щоб обороняла його уряд перед загальним повстанням. Уряд має надію, що ця міліція, разом з регулярним військом, зможе справитися з революціонерами.

На приказ болгарських військових властей, телеграфічна і телефонічна комунікація між Софією а Білгородом і іншими європейськими столицями зійшла перервана. Крім цього налажено остру цензуру на новини в самій Болгарії.

БОЛГАРСЬКИЙ КОРОЛЬ БОРИС ГОТОВИЙ АБДИКУВАТИ.

В самій столиці Софії військо і поліція арештували три тисячі комуністів і селян.

Депеші з Атен доносять, що горожанська війна в Болгарії є в повному ході. Селяне і комуністи потворили збройні відділи і переслідують урядові війська по цілій країні.

В Софії арештовано 3,000 комуністів і селян. Облави поліції продовжуються. На вулицях Софії влаштовано було демонстрацію проти уряду Цанкова, але поліція її розігнала.

З Риму повідомляють, що король Борис висловив бажання абдикувати, якщо такий крок успокоїв би розбурхане селянство.

Югославські кореспонденти хотіли перейти болгарський кордон, щоб довідатися, що властиво діється в Болгарії, але болгарське військо їх не впустило. Те саме стрінуло грецьких кореспондентів, що хотіли дістатися до Болгарії від сторони Греції.

По Європі ходять різні відсти про події в Болгарії, однак не можна нічого певного сказати про болгарську ситуацію так довго, поки з Болгарії будуть лише приходити відомості цензурані урядом.

БЕРЛІН, 21. квітня. — Німецька політична поліція арештувала нині двох болгарських студентів в зв'язку з убийствами в Софії. Студенти розпочали голодовий страйк.

БАНДИ БІЛИХ НАПАДАЮТЬ НА КОМУНІСТІВ І ВБИВАЮТЬ ІХ.

Підчас експлозії бомби в катедрі в Софії згинуло 13 генералів, 8 полковників і 8 високих урядників.

ЛОНДОН, 20. квітня. — Кореспондент "Таймса" доносить з Софії, що в Болгарії розпочався білий терор проти комуністів у відплату за вибух бомби в катедрі.

Крім арештування червоних військом і поліцією, проти комуністів розпочався неофіційний терор. Банди білих (буржуазії) нападають на комуністів і вбивають їх.

Уряд каже, що привернув вже порядок.

Останні обчислення вказують, що підчас експлозії бомби в катедрі в Софії згинуло 13 генералів, 8 полковників, 3 послів до парламенту і 8 високих урядників.

ПОЛІЦІЯ В СОФІЇ УБИЛА ОФІЦІРІВ НІНКОВА І ЯНКОВА.

Уряд каже, що вони підложили бомбу в катедрі Свети Краля, в наслідок чого згинуло 150 людей.

СОФІЯ, 21. квітня. — Анархіст Нінков, який мав підложити бомбу, що убила 150 осіб в катедрі Свети Краля, полагав, що він у боротьбі з поліцією. Нінков ставив опір, коли поліція хотіла його арештувати, і підчас цього його вбито.

Нінков є бувшим офіцером інженерського корпусу.

Тепер обчислено, що експлозії dokonano при помочі 12 фунтів динаміту, який був уміщений близько вежі катедрі.

СОФІЯ, Болгарія, 21. квітня. — Поліція убила нині капітана Янкова, якого уважають спілчником в підложенні бомби в катедрі Свети Краля.

Поліція каже, що коли вона отримала дід, де був укритий Янков і зажадала, щоб він піддався, Янков кинув на поліцію кілька бомб. Поліція почала тоді стріляти і вбила Янкова.

В БОЛГАРІЇ УБИТО 500 РЕВОЛЮЦІОНЕРІВ І 5,000 АРЕШТОВАНО.

В пошукуванні за комуністами кілька сіл оточено кордонами машинних карабінів і легкої артилерії.

ВИДЕНЬ, 21. квітня. — Депеші з Білгороду доносять, що в Болгарії страчено або застрілено підчас арештування 500 революціонерів, а 5,000 посаджено у в'язницях.

Такі висті приносять болгарські селяне, що сотками втікають до Югославії перед білим терором в Болгарії.

Селяне кажуть, що по цілій Болгарії розстрілюють революціонерів, як також масово арештують всіх підозрілих в симпатіях до комунізму.

В пошукуванні за комуністами, кілька сіл оточено кордонами машинних карабінів, легкої артилерії та кавалерії.

Доносять також, що близько болгарського кордону невідомі особи планували висадити міноую балканський експрес, але заговор в час викриття і не допущено до катастрофи.

ЗАСУД БЕССАРАБІВЦІВ У ЛЬВОВІ.

ЛЬВІВ, 28. березня. — Сьогодні закінчилася розправа у величезній судній залі Бессарабівців. В год. 12.30 в полудне предсідник трибуналу радник Маер оголосив вирок, яким засуджено:

Василя Коваленка на 3 роки.
Инж. Андрія Мельника на 4 роки.
Евгена Зиблікевича на 3 роки.
Ірену Вахняновичу на 15 місяців.
Богдана Зеленого на 2½ року.
Теодора Воробця на 2½ року.
Михайла Гаца на 2 роки.
Миколу Бєнявського на 2 роки.
Зовсім увільнено обжалованих: Франца Штика і Лихолатя.
Всім обжалованим зачислено слідчий арешт.
В мотивах вироку трибунал

КОМУНІСТИЧНА ДЕМОНСТРАЦІЯ В КОРЕЇ.

ТОКІО, Японія, 21. квітня. — Депеші з Сеюлю (в Корей) доносять, що більше як 1,000 комуністів влаштували там демонстрацію, яку поліція остаточно розігнала.

Демонстранти звели з поліцією завзятий бій, підчас котрого ранено десятки осіб. Багато учасників демонстрації арештовано.

ПРОТИЖИДІВСЬКІ ПОГРОМИ У ВАРШАВІ.

ВАРШАВА, 13. квітня. — Вчора, в перший день великодних свят, у Варшаві відбулися грізні протижидівські погроми. Під'южена попами товня напала на жидівські дільничі міста і ранила більше як 150 Жидів, а одну 5-літню жидівську дитину убила.

Поліція досить пізно прибула на місце нападів і арештувала 50 учасників погрому.

ЗГОРІЛО ПРИМІЩЕННЯ РОБІТНИЧОЇ ГАЗЕТИ.

ЧЛЕСІС БЕР, Н. С., 21. квітня. — В редакції місцевої робітничої газети "Мерітайм Лейбор Гералд" вибух вчорано вогонь, який знищив будинок і друкарню та ушкодив сусідній будинок.

РАДЯТЬ ГІНДЕНБУРГОВІ НЕ КАНДИДУВАТИ.

БЕРЛІН, 16. квітня. — В дипломатичних кругах заявляють, що впливові особи старуються переконати Гінденбурга, аби він зрікся кандидатури на президента Німеччини.

Кажуть, що ці впливи походять з Англії, яка хоче здобути для Німеччини довіру за кордоном і тому дораджує її, щоб не висувала на чоло людей, що вели світову війну і змагають до відбудови німецької монархії.

ВІЙСЬКО АРЕШТУВАЛО 8 МАЙНЕРІВ.

МОРГЕНТАВН, Вест Вірджинія, 16. квітня. — Військова сторожа арештувала 8 страйкуючих майнерів, яких обвинувачує в нападі на страйколомів.

подав, що засуд Коваленка й Мельника опирає на зізнаннях Коваленка й інформаціях генерального штабу, які подав на розправі майор Грудзіньскі. Щодо Мельника також на оречення знатоків письма, які твердили, що між матеріалами знайденими у Ольги Бессарабової мають знаходитися властиві листи Мельника.

Оборонці всіх засуджених згодились внесення зажалення неважності.

КОНФЕРЕНЦІЯ МІЖ БЕСКОМ І МАЙНЕРАМИ РОЗБИЛАСЯ.

Переговори не привели до ніякого результату, бо компанія не хотіла відступити від знижки платні.

ГАЛІФАКС, Н. С., 20. квітня. — В суботу розбилася тут конференція, скликана прем'єром Армстронгом для погодження майнерського страйку в Новій Скошії. Конференція, яка не привела до ніякого результату, тривала п'ять днів.

Переговори розбилися через те, що представники Брітїш Емпайер Стіл Корпорейшен, на чолі котрих стояв президент Волвін, не хотіли згодитися на платню з 1924 року, якої домагалися представники майнерів.

Представники компанії вперто обстоювали при знижці платні.

Зі сторони майнерів в конференції брав також участь президент майнерської юнії Джен Л. Луїс і сподіються, що тепер він дасть фінансову допомогу страйкуючим майнерам, переконавшись наочно, що не можна дійти до порозуміння з компанією.

Підчас переговорів президент Беска Волвін між іншим заявив, що він є проти того, щоб уряд Нової Скошії дав допомогу майнерам з грошей податковців, в той час як Беско пропонує майнерам роботу.

ЗАКОНОПРОЄКТ ПРО 8-ГОДИННИЙ ДЕНЬ ПРАЦІ ПОВАЛЕНИЙ.

ГАЛІФАКС, Н. С., 21. квітня. — Законопроект про 8-годинний день праці, проведений минулого тижня робітничим послом Дж. Стілом в провінціальному парламенті, зівстав вчора повалений 13 голосами проти 6, коли прийшов під друге читання.

Посол Стіл заявив, що законопроект відноситься особливо до сталівні в Сидні, де робітники працюють по 11 і 14 годин на добу і мають 24-годинні шифти раз на кожних два тижні.

Прем'єр Армстронг вказав, що в теперішній час ціла справа знаходиться в руках федерального уряду і найвищого суду, який має вирішити, чи 8-годинний день праці є справою провінцій чи домінії.

Доки справа не буде вирішена, він не вважає за розумне і відповідне, щоб уряд чи парламент Нової Скошії підпринимав яку акцію.

ВІЙСЬКОВИЙ ПЕРЕВОРОТ В ПОРТУГАЛІЇ НЕ ВДАВСЯ.

ЛІСБОНА, Португалія, 20. квітня. — Минулої суботи в Португалії роблено спробу повалити теперішній уряд. Державний переворот хотіли доклати військові і консервативні круги, на чолі котрих стояв полковник Камара.

Переворот реакціонерів не вдавсь. Льояльні війська завали повстання і в Лісбоні привернено порядок. Військова революція тривала всего 48 годин.

Заговорники перетягнули були на свій бік троха піхоти, кавалерії й артилерії, однак всіх їх було лише кількості і вони мусили піддатися льояльному війську.

В боротьбі між повстанцями і військом уряду убито 25 людей і коло 300 ранено. По здавленню повстання арештовано 1,500 осіб, підозрілих в участі в повстанні.

Повстанці мали в плані встановити військову диктатуру на місце теперішнього уряду президента Гомеза.

Президент Гомез проголосив в країні стан облоги.

ПІП УСАК ДІСТАВ 6 РОКІВ ВІЗНИЦІ.

МОСКВА, 17. квітня. — Окружний суд в Ленінграді засудив вчора польського католицького попа Броніслава Усак на 6 років в'язниці. Усак був обвинувачений в неморальному поведінню і знасидуванню дівчат, що працювали в польському репатріаційному бюрі під його зарядом.

Розправа відбулася позаочно, так як Усак не хотів ставитися перед радянським судом, заявляючи, що він є польським горожанином і його можуть судити лише в Польщі.

Усак був одним з в'язнів, що мали бути виміняні за польських революціонерів Багінського і Вечоркевича, яких убив польський поліцей в дорозі до Радянського Союзу.

ГОТУЙТЕСЯ ДО ПРЕСОВОЇ КАМПАНІЇ В МІСЯЦІ ТРАВНІ!

3,000 нових передплатників для: "Укр. Роб. Вістей", "Робітниця" і "Фармерського Життя"!

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на розі вулиць Прічард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман. М. Попович, секретар.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

"ПЕРШЕ ЗАСТРІЛЬ, ПОТІМ ПИТАЙ".

"Перше застріль, потім питай" — такий наказ дістав жовніри, жандарми й поліція від болгарського прем'єра Цанкова. І в наслідок — чотири тисячі убитих і десятки тисяч арештованих.

Наказ Цанкова відноситься до всякого запідозреного селянина чи робітника. Іх тепер не допитують, не розслідують, чи винуваті вони чи ні, а вбивають кого попало, без розбору.

Сотнями, тисячами вбивають цанківські фашисти болгарських селян та робітників, щоб тільки втриматися самими при владі.

За зрив в соборі Свєті Краль в Софії Цанков мститься на цілому трудовому населенню Болгарії. Самий зрив він приписує одному разу Югославській інтризі, другого — III Інтернаціоналові і, мовляючи тисячами трудове населення Болгарії, кричить до капіталістичного світа за допомогою.

Прихід до влади уряду Цанкова 9. червня 1923 року відбувся при допомозі терору. Цанков тоді вбивав не тільки комуністів, не тільки сторонників уряду Стамбулійського, але вбив самого прем'єра Стамбулійського, члена його кабінету, Дмитрова, а піднявши інших членів поваленого уряду Цанков задушував в тюрмі.

Уряд Стамбулійського не був комуністичним. Це був так званий селянський уряд аграріїв. Скажемо терором розправилися з ним Цанков, одних членів його вбивши, других задушувавши в тюрмі і сконфіскувавши їх майно (свята неперорна приватна власність!).

Цілі болгарські села, що боролися уряд Стамбулійського, цанківські офіцери пустили з димом. Навіть аж в Празі, в Чехословаччині, дістала рука Цанкова бушного амбасадора уряду Стамбулійського, Даскалова і вбила. А чехословачський суд оправдав вбивця.

Терором розпочалося урядування Цанкова, на терорі воно тримається й до цієї пори. Кілька разів повставало трудове селянство Болгарії проти цанківських фашистів і кожний раз Цанков тонів повстання в крові.

Нарешті боротьба звернулася до індивідуального терору. В Болгарії виторгується стан, що панував напередодні 1905 року в Росії, тільки в більших розмірах.

Кожний терористичний акт, виконаний на якомусь представникові уряду Цанкова, цанківці приписували комуністам, хоч вони прекрасно знали, що поодинокі терористичні акти — це не є метод боротьби комуністів, це є метод боротьби соціал-революціонерів, партії спорідненої з партією Стамбулійського. Тому за кожного вбитого фашиста цанківці вбивали кількох комуністів. Так останніми часами вбито в Болгарії кількох видатних комуністів, а одного з них посла Стюарта.

Так дійшло до атентату на короля Бориса, а також того самого дня з'явився вбитий генерал Георгієв, один з тих, що вбив уряд Стамбулійського. А потім на дохороні Георгієва зрив собору з численними жертвами в генеральських мундурах.

Тепер Цанков видає кліч своїм сторонникам: "Перше застріль, потім питай". Чи пригадуєте собі наказ пєтербургського градоначальника Трепова в 1905 році — "Патронів не жалейте"?

Ціла Болгарія тепер узявє з себе військовий табір, Кордоні замкнені. Села палають в огні, під градом куль з кулеметів. Кров трудового народу лється в славу ненажерливого молочу — капіталу. Тисячі вбито, десятки тисяч арештовано, подовину з яких знову таки буде вбито.

Ганючу вину скидають на комуністів. Застрілять терорист генерала — комуністи винні; замордує Цанков кілька тисяч населення — комуністи винні.

Це вже загально відомо, що винен завжди той, хто побіджений. Коли в Болгарії прийшов во війні до влади Стамбулійський, він засадив в тюрму цілий кабінет Радославова і пізніший кабінет Малінова. Шістьнадцять міністрів з тих двох кабінетів він засадив в тюрму за те, що вони дтягнули Болгарію у війну. А інші міністри втікли за кордон.

Європейська демократія плескала за це Стамбулійському. Коли-ж прийшов Цанков, вбив Стамбулійського, звільнив з тюрми вчорашніх міністрів, привернув їм всі права, чини й маєткі, а посадив в тюрму міністрів Стамбулійського, сконфіскувавши їх майно — європейська демократія також плескала за це Цанкову.

Бо буржуазна демократія признає право за побідником, а не за тим, що чим боці правда, чия справа слушна. Не робить для цієї ріжнці, хто й що той побідник, тільки-бо не працюючий народ, не пролетаріят, бо за ним буржуазна демократія в ніякому разі й ніколи не визнає слушності й права до побіди. А зрештою, за представниками капіталізму й оборонцями старого ладу вона завжди визнає право після їхньої побіди, не дивлячись на те, якою ціною ця побіда куплена й якими способами вона здобута.

Цанков терором прийшов до влади, терором царствує, і, як видно, в терорі сам агітне. Болгарський народ ніколи не простить йому ніякої кривди, як російський не простив її своїм Трєповим.

Робітник.

Працювати в місяці травні для робітничої преси — це значить працювати для себе самого. Для свідомого робітника й фармера його газета — це духова частина його самого. Робітничі преса — це кузня, в якій кується пролетарська свідомість і гартується дух робітництва для неминучої остаточної боротьби за визвє з капіталістичного ярма.

То-ж всі дружно працюймо в місяці травні для "Українських Робітничих Вістей"!

МІСЯЦЬ ТРАВЕНЬ ДЛЯ НАШОЇ ПРЕСИ.

Відозва Бюро Української Секції Комуністичної Партії Канади до відділів і членів Секції та всего українського робітництва в Канаді.

Дорогі Товариші!

Зближається місяць травень, в котрому все організоване українське робітництво спінить рік-річно на підмогу своїй пресі. Для нас, організованих робітників, цей місяць є місяцем найбільшого напруження та інтенсивної праці. В наших щоденних змаганнях ми навчилися цінити робітничу пресу. Ми наглядно переконались, яким великим, а навіть децидуючим чинником в класовій боротьбі, є преса (як в буржуазії так і у робітників). Здорове друковане слово вирішило судьбу Російської Революції і перешлило перемогу на сторону працюючих. Пресою зараз в Радянському Союзі добувають рештки недобитків контр-революції та піднімають урєвень пролетарської культури своїх просторих територій.

Преса для нас все. Без преси розвиток робітничого руху неможливий. Та ось надходить літо. Робітництво починає ворухнутися, шукаючи праці, щоб заощадити щонебудь на наступну зиму. Праця, яка велась цілу зиму, по часті устает. Організації немов відпочивають. Робітник, ідучи до праці, на заробітки, подинає за собою організаційні й просвітньо-культурні надбавки, які нагромадив він протягом зими, та попередніх років. Він подинає свій пролетарський капітал та каже своїй пресі доглядати його, та підлинувати перед хизям ворогом. І преса наша сповняє своєсно і щиро свої поручення. Під її бачним доглядом, наші здобутки не тільки зберігаються в цілості, але ще й зростають. За це ми чумсьом зобов'язані покласти свою пресу на тверду матеріальну базу.

За останній рік число наших організацій зросло значно більше чим попередніх років. Наші культурні багатства подвоїлись, подвоїлись і ріжні вимоги. Коли-ж зараз говоримо: "Травень — для нашої преси", то це не травень минулого року, а травень, якого не пам'ять досі наша преса. Число передплатників і сума пресового фонду мусять збільшитися о стільки, о скільки зросло ми за минулий рік.

Приступаймо зараз до діла. Зромадімо всі свої сили і киньмо їх до праці. До праці ширшої, більшої і енергійної, чим дотепер. Покажимо ворогам робітничої класи, що ми не тільки можемо творити і будувати, але вміємо також і охороняти та цінити свої культурні здобутки. Покажимо їм, що ми вже не аматори класової боротьби, а дійсні борці, яких ніщо в світі не спінить в нашому розотні. Покажимо їм знову цього року цілі колонії "московських рублів", тільки значно гуцї, та довїш, чим попередніх років. Заманifestуємо перед цілим світом свою організаційну карість та зрілість. А зробім це ділом.

Травневий спільні комітети повинні сейчас розпочати свою роботу. Перед усім треба уважати, щоб всі наші організації робили спільно, а не кожна на свою руку. Така робота не принесє жадного успіху. Тут всі наші розгалуження повинні з'їдяться в одне русло для успішної праці. Члени партії мусять взяти на себе ініціативу та найбільше відповідальність за успіхи цієї кампанії. Вони мусять наглядати, щоб все виконувалося на час та після зливних комітетів. Вони мають підлинувати, щоб офіси звіти цих комітетів не задержувалося цілі місяці у себе, а зараз по закінченню кампанії вислати всі в найкращому порядку до Адміністрації.

Клічцем на місяць травень має бути:

"ВСІ, ВСЕ І ВСЮДИ — ДЛЯ СВОЄЇ ПРЕСИ!"

Хай живе наша робітничі преса! Хай живе оборонеці і заштитни працюючі!

Бюро Укр. Секції Компартії Канади.

ЕДМОНТОНСЬКІ ТОВАРИШІ ГОТУЮТЬСЯ ДО КАМПАНІЇ.

Нашим організаціям відомо вже, що місяць травень признаний для кампанії в користь преси. Едмонтонські товариші вже вирішили працювати в тому місяці. Відділи У.С. КПК, ТУРФДім, Жіночої Секції, СУРМ і Р.З.Т. виврали комітети, які мають переставити кампанію в користь преси.

Тяжко приходиться робітникам працювати на своє існування, так само тяжко працювати й для своєї преси. Як приробити несвідомий, або аж надто "всезнаючий" робітник шкодить своєму товаришеві, заскаржує його до боса, так саме і при збірці фондів на свою пресу. Є серед працюючої класи мальконтенти, які ніколи нічим не вдоволені, які самі нічого корисного не роблять і ще до того брехнями, підлими підшептами шкодять робітничому рухові. Хочуть нешаси спінити поступ і шнутья як жаби проти вола.

Тим більше завзято будемо працювати ми для наших учителів і провідників — "Українських Робітничих Вістей", "Робітничі" і "Фармерського Життя".

Чому ми всі будемо спільно працювати для нашої преси? Тому, що розуміємо її значення для працюючих. Коли-б хоч половина працюючих зрозуміла значення робітничої преси, тоді не треба було-б цих кампаній, ні пресового фонду.

Погляньмо на капіталістичну класу. В її руках економічна диктатура, політична влада, до її послуг парламент, суди, поліція, війська, школи, церква — цілий державний апарат, щоб верховодити. Однак поза всім тим капіталістична класа має сильну пресу, якою вона затроює розум працюючих, до всякої події вона підготує о-пінію громадянства, як це говориться до війни, преса випливає ріжні несторворені річі на іншу державу, щоб настроїти проти неї населення своєї країни. Коли хочуть знизити робітничам заробітну платню, капіталістична преса починає писати про тяжкі часи та про втрату капіталістів. Коли підприємці старанься розбити страйк, капіталістична преса починає очернювати робітників, приписувати їм несторворені річі, а навіть провокувати.

Де працюючі мають свою сильну пресу, там вона збиває брехні капіталістичної, керує робітництвом, боронить його перед наклепами і каже, як треба поступати чи боротися з ворогами.

Робітники і робітничі Едмонтон! Коли прийде до вас хтось з наших комітетів за допомогою своєї преси, ви йому не відмовте! Допоможіть йому і самі сколектуйте від свого суєдїла. Приєднайте нового передплатника, сповніть свій обов'язок супроти своєї преси.

Приходіть на підприємства — представлення, концерти й забади до Укр. Роб. Дому в Едмонтоні, які будуть устроювані в користь "Укр. Роб. Вістей", "Робітничі" і "Фармерського Життя".

Всі до праці в місяці травні! Товариші з інших місцевостей, відгукніться!

ПЛЕНУМ ВИКОНКОМУ КОМІНТЕРНУ.

(3 промови т. Зіновєва.)

Ідея світової революції зростає.

Приваба сила Радянського Союзу зростає серед широких робітничих мас усіх країн. Соціал-демократичні робітники інстинктивно почувають, що в С.Р.С. справді почалося будівництво соціалізму.

Загалом світовий стан і досі революційний, і ідея світової революції змінилась. Наша тактика повинна бути така, щоб ми були готові в такій самій мірі до повільного темпу революції, як і до швидкого. Ті товариші, що зазначають і мають надію на ніби то поєднання між Америкою й Англією є в небезпеці потрапити в ревізію лєнізму в питаннях про імперіалізм. Ці товариші наближаються до теорії Кавцького про ультра-імперіалізм. Ріжні, навіть незначні, спроби ревізії лєнізму ми повинні відкинути найрішучішим чином. Ріжні думки в Комінтерні вєсь час обертаються довкола справи про еру демократичного пацифізму. Розвиток подій за минулий час показав, що ми переживаємо цей імперіалізм, а не пацифізм, що дрібна буржуазія та МекДоналди працюють на нашу користь, що процес розвитку робітництва в Англії дедалі все поглиблюється. Демократично-пацифістська ера була тільки епізодом імперіалістичної доби. Як і раніше і тільки два рішучі чинники: робітничі класи та імперіалістична буржуазія. Оцінка світового становища, означена 5-им Конгресом Комінтерну, цілком потвердилась.

Соціал-демократія цілком розкладається.

Тов. Зіновєв ставить поруч один одного два історичні факти: Лібкнехта "перемогла" буржуазія, убивши його під час повстання. За 80-их років минулого століття в Росії колишній народовець-революціонер Тихоміров "перейшов до табору царизму", себ-то був "переможений" царизмом.

Буржуазія та фаризм подолали соціал-демократів не так, як було "подолаано" Лібкнехта, а так, як було "подолаано" Тихомірова. Соціал-демократія перейшла до табору буржуазії і зробилася одною з її партій, її крилом, одною з її флангових партій. Тому по деяких країнах ми помічаємо тимчасове зміцнення соціал-демократів; рівнобіжно з тимчасовим зміцненням буржуазії, набиває силу і її брат-двійник — соціал-демократія. Викриття стосунків німецької соціал-демократії з концерном Бармаута, викриття угоди угорських соціал-демократів з катом у-

госького пролетаріату Гортим, остання сєсія Бюро лєдонського Інтернаціоналу, відношення буржуазії до смерті Еберта, Гомперса та Брантінга доводять, що соціал-демократія зробилася таким самим допомогим загоном буржуазії, як і фашизм. Соціал-демократія переможена в тому розумінні, що вона остаточно перейшла на службу до буржуазії. І в цій справі лєніська лінія 5. Конгресу Комінтерну цілком себе виправдала.

Конгрес визначив правдивий шлях і зараз треба пристосувати його до специфічних умов кожної країни. Досвід Франції та Чехословаччини показує, що в цьому є дві небезпеки. Перед усім є група, що вважають кампанію за єдність профруху, за дрібязковий маневр; з другого боку деякі товариші, наприклад на Чехословаччині, хочуть, щоб червоної спілки без ніяких умов пристали до реформістських спілок і хочуть скасувати наші власні організації безумовно. Амстердамці зараз дуже збентежені наміром англійських профспілок. В зв'язку з цим навіть скликано загальне засідання бюро Амстердамського Інтернаціоналу. Ми стоїмо на колишнім шляху; кампанія за єдність ми не вважаємо за дрібязковий маневр і не можемо безумовно скасувати власні організації, де ми маємо дуже червоної профспілки. Кампанія за єдність тому така життєва, що вона погоджена зі змінами в робітничому русі Англії. Англія втратила своє становище всевітнього монополіста. П'ять колоніяльна могутність підпадає, через це набирають сили класові суперечності і зменшується позиція робітничої аристократії.

Події останніх днів свідчать про безсилля старої тактики англійських профспілок і тактики Партії Праці. Власне через це в англійському профруху повстав дух меншости, що має велику будуччину. Партія Праці фокує є міська партія і проте вона намагається знайти собі грунт і по селлах. Це в значатимє крок вперед. Кампанія за єдність профруху знає на нові умови англійського робітничого руху. Тому вона має визначну будуччину. Енгельс та Лєнін шукали ключів, щоб змінити становище в Англії. Ідучи шляхом Енгельса й Лєніна, Комінтерн знайшов ці ключі і через те, що об'єктивне становище сприятиє, можна сподіватися, що англійська капіталістична партія буде масовою партією. Молодий англійський комунізм бадьоро йде вперед.

Підобне відбувається по всіх повітах, бо зубожіле населення подає заявки масами і тягнується з останнього на тербові збори, збагачує кінець-кінців дівич і фабрикантив.

Так виглядає поміщицька допомога голодним на кресах. І "honorow i zdrowo"... Занадто вже по шляхетському... хочеться сказати словами Петрови Сенкевичового (до речі теж шляхтича): "О людє, діло гідне вас".

К. Так.

ПЛЕНУМ КОМІНТЕРНУ ВІТАЄ ЛАНЬЦУЦЬКОГО.

Поширений пленум Виконкому Комінтерну надіслав привітання т. Ланьцуюкому й комуністичній партії Польщі з приводу виправдання. Одночасно пленум ВККІ енергійно протєстує проти затримання в тюрмі т. Ланьцуюкого й закликє польський пролетаріят і всі комуністичні партії продовжувати агітацію проти білого терору в Польщі і в усюмо світі.

МЄ СПРОСТУВАННЯ.

Зі Львова повідомляють мєне листовищо, що в тамошньому часописові неспєсєвців "Dziennik Ludowy" в місяці березні 1925 появилїся переклади моїх новєль зі збіркі "Фільми революції" без підпису перекладача. Вістка ця обурила мєне, бо перш усього переклади і друк зроблені без найменшого могого відома і другє — я шляком не бажаю, щоби мої твори друкувалися на сторінках соціал-патріотичного часопису, який допомагає польській шляхті у варварському поневолюванню працюючих мас Західної України і цілої Польщі.

Щоби часом несовісні люди (чи то в старому краю, чи тут) не пробували спекулювати з цього приводу на мой чєсти, я примушений помістити це спростування, а окремо вислєло протєст до вище згаданого польського щодєняка і до львівських українських робітничих газєт.

М. Ірчан.

ПРЕМ'ЄР ГРАБСЬКИЙ СПЕКУЛУЄ НА ГОЛОДІ В СХІДНІЙ ГАЛИЧИНІ.

На Західній Україні голод. Земельна й податкова політика польських поміщиків зробила з кресового селянина безземельного, голого і босого нуждаря. Для закріплення панського стану посідання відорвано від українських селян понад 300 тисяч десятин землі і передано в руки військових колоністів, що мають стати не тільки авангардом імперіалізму шляхти в її посуванню на Схід, але карним знаряддям людського демократа Тугута в боротьбі проти партизанських селянських загонів. Польський скаб, для полатання своїх фінансів і втримання при житті бодай на час тривкої валюти, приніс в жертву село. Надмірно високі податки зруйнували сільське господарство, а селян пускають з торбами.

До такої візрєчої господарки, яку Німці влучно охрєстїли "polnische Wirtshaft" прийшов минулого року недорід. По обчисленням середній невротжєй на західно-українських землях доходить до 75 процєнт.

Населєння стоїть перед мажоро смерті. Особливо Галичину навістив голод. На Підкар-

паттю (Гуцульщині) і Лємківщині жахливї картини. Людє їдять раз в дєнь трохи картоплї. Навіть найзаможніші родини не бачать куска хлїба. Великий простір землі, признаний на весняний засів, лєжить пустокою за браком зерна. Людїсть з жахом очікує нового літа. По деяких околицях вже починаються пошєстї, що хутко поширюються, захоплюючи чим раз ширші маси людности.

Уряд Грабського робить великодушний жєст, "відгукуючись" на народне нешастя. На цілу Східну Галичину призначено допомоги 3,750,000 злотих, з чого на львівське воєвїдство припадає 1,625,000, тарнопольське 1,062,000 і стєславівське 1,062,000. Така сума на ці кольосальні розміри, що охолив голод, просто глумєлива наруга над нешастєм населєння. Та не в тім суть. Класовий єгоїзм шляхти зрозумїлий — нешастя на кресах, вємертя українських хлопцїв — це вода на її млин, вона мучить і мордує їх уже 6 років і надїється кресам на панську лєску не доводиться. Однак і цин-

РОЗМОВА ПРО КООПЕРАТИВИ.

(Вступ.)

Шестий З'їзд Товариства Українських Робітничо-Фармерських Дім припоручив обговорити справу кооператив трохи ширше, ніж про це балакалися на з'їзді.

Зайнявшись кооперативним рухом спостерігається всюди шораз більше.

Причини до цього є двоякі.

Одна причина, це — концентрація капіталу в руках однієї малої горстки одиниць (шеровці різних трестів) і слідує за цим монополізація, чи то постачання, чи то розподілення необхідних до життя товарів. Кожен одиниця чи спілка заводів виключно якимсь товаром і підносить ціну того товару до неможливих розмірів, у консументів то товару родиться бажання дістати його з другого місця і тому вони ладяться в кооперативу для самооборони перед визиском монополістичної фірми.

Це бажання повстає вперед у кожного консумента з'являється. Кожний починає ненавидіти "дупія" — монополістичну фірму — і кожний рад вирватися з його лабетів, але рівночасно кожний здає собі справу, що поборювати дупія він одиницею не може. Тому у кожного родиться думка, чи не можна б більшому числу консументів злучитися до купи і разом виступити проти того "дупія" монополіста.

"Дупія" має багато грошей і добру організацію, при допомозі якої він контролює ринок — отже у консументів родиться бажання завести її у себе таку організацію та зложити її собі більшу суму грошей в започаткування дала.

Ці всі почування і бажання аж до цього моменту є першими передумовами до кооперативного діла і вони є зовсім природні. До цього моменту всьому гаразд. Головна задача для кооперативів починається доперва від цього моменту надалі. Та поки про це далі не скажемо, розглянемо ще другу причину.

Другою причиною кооперативного руху є бажання людей замінити дотеперішній суперницький спосіб постачання і розподілення — способом кооперативним. Старий, суперницький спосіб (competitive system) полягає на самолюбстві, а новий, кооперативний спосіб (cooperative system) полягає на співдільстві.

Монополія хоче тягнути як найбільші зиски собі — горстьці багатих шервовців — а кооператива хоче помагати більшому числу кооператорів — членів кооперативу.

Людство в своїйому життєвому змаганні все до ліпшого, до досконалішого. Таке вже є право природи.

На цим місці належить зазначити, що як-би деякі одиниці

не пояснювали собі ці дві системи постачання і розподілення, — іншого пояснення нема, як те, що перша є характерною рисою старого ладу, капіталістичного, а друга, це один з елементів на шляху до нового ладу майбутнього — комуністичного, до якого прагнуть всі розумні і чесні працюючі.

Кооператива значить співдільства. Кооперувати, значить співдільствити, робити разом з другими, братися до діла громадсько, та підготуватися до кооперативу на велику скалу й у кожній діяльній життєвої до праці всіх для добра всіх.

Людство на своїй дорозі до поступу йшло поволі, але траплялися по ній і певні скоки. Коли ми будемо розуміти як слід шлях поступу людства, то ніякі перешкоди не сплять нас на ньому і ми відважно підемо вперед!

Щоб збудувати кращий лад у світі, мусимо вжитися будувати його хоч-би від малої кооперативу.

Одно є певне, що кооперативного руху ніхто не заступить, бо як бачимо, це рух природний, викликаний самим життям, самою природою.

Оце вам і ціле пояснення, чому рух до кооперативу шириться та чому тепер так багато про його скривають балакають.

Слід зазначити ще одне цікаве спостереження, а іменно, що хоча природа силе нас ставати кооператорами, то вона не начеркнула для нас докладної дороги, по якій нам іти, щоб сповнитися її закон.

В цій дорозі ми мусимо руководитися власним недосконалим розумом. А тому, що людський розум є недосконалий, тому нічого дивного, як ми на тій дорозі будемо блудити, падати і відпочивати певні хвили. Все-ж таки ми з'орієнтуємося, встанемо і, відпочивши, підемо далі. Навпевне підемо!

Зачинаймо отже кооперувати з початку на малу скалу. Заговорім про малу місцеву кооперативу, та як повинна виглядати правдива кооператива.

ХАРКІВСЬКІ АДВОКАТИ В ОБОРОНІ ЛАНЦУЦЬКОГО.

Харківська колегія оборонців ухвалила вирядити до Польщі для участі в новому процесі, як оборонців Ланцувського, трьох видатних харківських оборонців.

Секретаріатів колегії до речено в спішному порядку звернувшись через Народнього Комісаря закордонних справ до польського міністерства юстиції за відповідним дозволом.

ПЛЕНУМ Ц.К. КОМПАРТІЇ ІТАЛІЇ.

I. Досвідчені лідери меншовицької конфедерації праці не втрачають надії на місце у фашистському міністерстві Муссоліні. Досі вони час від часу розпочинають з ним переговори про угоду, не зважаючи на "боротьбу" з фашизмом, що вони її провадять на папері. Цими діями намічається така угода між конфедерацією праці і фашистськими профспілками.

Всім тим махінаціям дуже заважають активні комуністи, що входять в профспілки і викривають нечесні угоди меншовицьких вождів конфедерації праці з фашистами та буржуазією. Верховоди конфедерації поставили робити по фашистському і піти на розкол профруху: недавно трьох наших товаришів виключено з конфедерації "за нечесність" і Рада збиралася починати листку всієї конфедерації від "більшовицької погани".

Але тут, звичайно, стала на перешкоді фактична поразка меншовицької в Амстердамі (в справі, внесеній англійською делегацією про радянські профспілки) — зверху і велике обурення італійських робітників — знизу. Наступ на комуністів у профспілках припинився.

Пленум ЦК розглянувши всю цю обстановку, умови, що й ще раз, закликає робітничі маси в профспілках до класової боротьби, до відходу від буржуазії та її меншовицьких ставлеників у робітничих організаціях.

Підкреслюючи потребу оберегти єдність професійного руху, пленум пропонує: "агітувати в масах і раз-у-раз виступати перед керівничими органами конфедерації професійну програму комуністичної партії — збільшення й об'єднання всієї діяльності в єдине річиче загального руху усіх категорій робітників фабрик і поля (селян) для захисту своєї плати, волі і життя".

Звичайно, ця мета Кампарті об'єднати професійний рух викличе ще більш люту боротьбу меншовицьких за розкол федерації. Через те пленум застерігає комуністів не піддаватися на таку провокацію керівників конфедерації і не подавати їм навіть формальної приклички до насильства, без відмови, звичайно, від основної комуністичної роботи в профспілках.

II.

Справу з профспілками пленум розглянув у зв'язку з революційним хвилюванням пролетарських мас з одного боку, і наступом на комуністів, що його розпочали профспілкові урядники конфедерації праці з другого.

Між цими двома явищами, безперечно, є внутрішній зв'язок.

Політичне та економічне становище робітництва в Італії уперто примушує його стати на шлях єдності руху, в профспілках, на шлях класової боротьби.

Судіть собі як хочете.

Лейк Еліза, Алта.

Заворобилися най-брати во Христі, а в дійсності христі, що й місія собі не можуть знайти. Нещаста сталося. Місцеві провідники запровадили Укр. Роб. Фарм. Дім Поповичеві до Вінінегу. Бігають христі з того приводу, кричачи, що закупає шмерало, невідомий підмовлювач.

— Чули? Все більшовицькі продали Укр. Роб. Фарм. Дім в Лейк Еліза Поповичеві до Вінінегу.

— Але-ж, прощу вас, Попович та-жко більшовик!

— Так, так, більшовик, вони йому й продали.

— Так більшовицькі більшовицькою продали? Більшовицькі більшовицькою повинні дармо віддати.

— О, ні-таки продали. Не можуть самі господарити, тому й продали. Треба не дати, не допустити.

— Такої поза вулами шмералі недовідати, норози зупин фармерів з робітниками. А це все тому, що на загальних річних зборах 25 січня рішили, щоб наша організація з всім своїм майном залучалася в Товариство Укр. Роб. Фарм. Дім в Канаді.

— Залучає це ворогів і підмовлює ними малоконтентів. — Революцію — кажуть — будуть вже робити більшовицькі, приде Попович автомобілем з Вінінегу, забере будинок (певно вчепить до автомобіля і потягне до Вінінегу) і зарпа пічється революція проти добра, чи... проти кавових, не знаю, доверша, що пишється.

— Все будуть репутувати — каже мені один добрий суїца.

— Кого? — питаю.

— Так лідерів більшовицьких.

— Богу дякувати, що я не лідер! — подумав я собі. — Але як товариші, треба перестеріти лідерів.

— Приходжу до хати лідера.

— Добридень. А де твоя колиска? — питаю.

— Яка колиска? — відповідає.

— А-та електрична, що тобі Попович прислав з Вінінегу за те, що ти йому продав Укр. Роб. Фарм. Дім. Ото вже тобі добре. Тільки дити ладно, а електрична колиска буде сама їх колиска.

— Що ти плаєши, чи ти сказався? Електрична, дає і звикає? А я де тут електрику дає не візьму, з конячого хвоста, чи що?

СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

Судіть собі як хочете.

А то злодій, як вони нас підмовлювали.

— Таж не вас, але нас, бо ви не є членом.

— Е, то все одно що й мене. Хто знає, може менше ще більше, як вас, бо я ширій Українець і дбаю про народне добро.

— Так це ви з ширости до народного добра христіли проти будови Укр. Роб. Фарм. Дому? А тепер вас за ним серце болить?

— Та ви не гарчесься, а от краще порадьтесь, що з тими лідерами нашою робити. Чи не набити-б їх до-бре — шевче мій ширій суїца.

— То не штука "набити", але треба знати за що. А потім за набити можна ще й відповідати.

— За кого, за більшовицьку відповідати? А гадувати на що?

— Цур їм з тими адвокатами. Ми ось що краще зробим. Прикуймо Укр. Роб. Фарм. Дім до землі, а бо-до пня прив'яжам, щоб Попович в нору не прителів аеропланом і не пота-скав до Вінінегу. Бо коли він вже сюди в ці прейри прислав електричну колиску, то хто знає, чи не прителить він аеропланом.

На ому наша розмова скінчалася без ніяких плянів. Вдома я вже думав: і смішно і сумно. І коли вже той народ стане людським? Приде якийсь галас, наговорить купу дурниць і дадуть йому дозе доларів, останні центи віддадуть, а на свого брата, на свого робітника і фармера в'їдуть, бо так казав їм той галасник. Торгує галасник невідомими людьми, як худобою і в тій бездонній темноті досить для паразитів є ще місця. Дрібенький бізнесмен застїнавши кричати на робітників і на тих фармерів, що відуть поруч з робітником, а темний фармер, якого вони їдуть з нужди й собі розвивати хавку: "Нам не по дорозі з робітниками!"

Розуміється, що не по дорозі, бо ви, темники, баграєтесь в багні і плюєте на ту руку, яка хоче вас витягнути з того багна, а шідуєте ту руку, яка вас ще глибше в него пхав.

Тут на фармах вже знову несміливо повлазять якісь шейри з Едмонтону. Іх старіються розповсюдити якісь темні одиниці, що в місті по пуд румах ходять в комірях, а як ідуть на фарми, то натягають старого "мексика".

Гей, товариші фармери! Бережіться цих злодій! Чи вже не покочували раз шейрів? Навіть не раз. Колись нам пхали шейри народної торговлі (торгувала народом — від того й народні пхавці). А тепер якісь газетарські шейри пхавці. Що б дістати від вас, товариші фармери, 25 доларчиків. Ви лише подумайте — 25 доларчиків, який то смачний кусочок. І за цих 25 доларчиків дадуть вам отруку на розум.

Ні, досить нам цих панків з їх шейрами. Боком вони нам вже вилазили попередно, відізуть й тепер тому, хто їх купить. Нашим дієшим організатором, як каже Фармер-Нетяга, є "Фармерське Життя" і всі ми фармери повинні його читати і підтримувати. Ми повинні будувати міцний єдиний фронт проти визискувачів не тільки з робітниками Канади, але з працюючими масами цілого світа. Хай же зупа працюючих — фармерів і робітників і хай згинуть їх вороги!

Член У. Р. Ф. Дому в Лейк Еліза.

ВІДДІЛ ЖІНСЬКЦІ.

Бінфейт, Саск.

В Бінфейт є відділ Жіночої Секції. Організація ця ще молода і не мала часу розвинути. А це тому, що вона існує в тяжких обставинах, не так, як в інших місцевостях. Відділ числить 25 членкинь, але всі вони да-

ПОБАЛАКАЛИ СОБИ.

Спелен, Алта.

Дня 25 березня заїхав до мене з Едмонтону агент від якоїсь фотографічної компанії І. К.—чук. Приїхав і розбалакався. Каже він мені, що наш гверман рішив в 1925 році фотографувати всіх горожан Канади. То добрий, кажу я, гверман. Не маю а жетку, то я спадшуно зашлю йому хоч фотографію. Але той агент до мене все "пані" та "пані".

Й попросив його, щоб він мене паном не називав, бо я не є ніким паном. Так ми перейшли на слово "товариші". Але той він почав дивитися на робітників, мовчав, вони відіто не роблять, тільки кричать. Спитав я його, де є та робота. А він каже, що в Едмонтоні є кілька хоч роботи по 40 ц на годину. Дав поч казати, що фармери не повинні ладитися з робітниками, одним своїм плід дуба з гілляками, хоч я також не мовчав його. Потім почав з півною на устах накидатися на передових товаришів.

— Ви знаєте Поповича? — питає мене.

— Особисто — кажу — не знаю, але дещо читав і чув про него.

— А ви знаєте, що він бере 6 тисяч доларів на рік за свою роботу? — знову він до мене.

— Шо-ж, — кажу я, — добрий робітник раб доброї плати, хоч не платую, щоб Попович поїхав так влітку.

— Платять — каже він. — А як Попович приїжджає кудись, то йому устроюють парад, як епископа, кіними проти него вилізджують.

— А він-ж каже, що робітники — голода, нічого не мають, то де-ж вони беруть коней, щоб устроювати Поповичеві парад?

Але він замисив відповідати, вчепився це в Радянського, потім накиннувся на Радянській Республіці та як почав плести нісенітницю про комуни, то я вже й слухати не хотів, тільки подумав: невіжда-ж є це на світ людє, що таким брехунам вірять? Як кажу до вас, товариші фармери: не вірте таким сновидам, коли вони до вас приїдуть з такою брехею. Передлачуєте й читайте "Фармерське Життя", організується, освідомляється, а брехунів гоніть геть.

Д. Галчин.

ЦІНА КРОВИ (ПОВІСТЬ.)

Переказав М. ІРЧАН.

(Продовження.)

— Василью... а він не зрадить? — Певно ні, боже мій! Це-ж чоловік надзвичайно твердий і на все готовий. Я вже випробував його. Не запродається. Тільки одна умова: про це знаємо тільки ми два. І дехай на від рідна мама прийшла-б, мусимо мовчати...

— Розуміється, розуміється... Мовчати мусимо... дні слова... мало того! навіть думати не треба...

— Власне про це я думаю... Це перш усюго... А чоловіка я дам... Так, так... Хвилюватися непотрібно...

— Мені тільки так... тяжко було... — А ти пережми себе... Кінець-кінець ми вибємося на верх. Це перше... А друге — на годинку приляжемо і в десятій підемо до Фені...

— Ну, — скоро глигнув Соломко. — Що ну? Не хочеш? — Я тільки так... Піду... — Лягай побіч себе на постіль, що ледво помістила їх. Лежали і передумували кожний своє. Андреев про Барвінова, бувшого військовог описаря, якого приготував до канцелярії охрани.

Пому було приємно і легко думати про неї, таку молодку, змуждів і ширю. Обличчя Фені — Соломко ясно бачив в своїй пам'яті — гарне і ніжне обличчя молодої дівчинки. Він радів цю яєною красою між повмиами вже, часто тюрмою пониженими обличчями змучених товаришів.

Так мало було краси довкола нього, в широкому і тяжкому підпільному життє, що Феня була якоюсь чарівною, яєною плямою.

— Вона, як квіти в Туруханську — подумав Соломко і згадав безконечну зиму на засланню. Тоді лежав він хорий на тиф в закуреній, скучній буді і через вікно бачив тільки одно-одинке: сніг, білий, блискучий, однобарвний сніг. Так задивлявся на нього, що запричмавав кожну, найменшу зміну. Горбики висипали метелицею вночі, нову галузку кимось відірвану, сліди собаки, що гналися за зайцем. І в одно-мінатности того снігу, було щось подібне до смерті. Так уявляв собі тоді. Щось безконечне, однорodne, туманне... Одного разу прийшов товариш Каган і приніс йому маленьку китицю домашніх квіток: дві сині, а п'ять червоні. Каган поставив перед ним і сказав: "Маеш тут квітки!" Так просто. "Квітки... квітки"... Червоні, сині квітки! Замачали перед Соломком, як лозумнічки в його дрожащих руках. Притиснув їх до обличчя і сміявся, як дитина і радів тими живими червоними і синіми листочками серед сніжного океану...

Так... Феня, як квітка в Туруханську! — Сантиментальність! — подумав в душі, але зараз додав: а-ж-би справді було так! Що з того?

— Що-ж, хіба він не може думати про неї? Во-

на-ж подібна до куша троянди, гнучкого, незломного, м'якого, але міцного. Мріїти про неї?... Так, лиш стільки може... На більше, на близькість Фені, про яку так багато передумував нераз в душі, він не може подумати. Сьогодні тут, близько неї, а завтра... де він буде завтра? Він, що вічно в небезпечі, гнаний з місця на місце, безмісний, а фальшивим паспортном? Він, що не сміє піти до театру, що виходить тільки ночою з свогого помешкання, аби надихатися свіжого повітря і довго блукати вулицями... Хто знає, де буде він завтра? Може в тюрмі, або на засланню, або на шибениці? Може бути забитий на вулиці при виконувани одної праці, яку робите з рішучістю людини засудженої на смерть? Як-би одно в друге закахалися, то це був би новий тигар... Тоді кожний поцілунок видався-б йому останнім поцілунком на прощання... Кожний підозрітий лавінок в їх помешканню грозив-б розбиттям їх радісного щастя, потоптанням недавно розцвілої китици червоних і синіх квіток!...

Привичайний гвермані Андрееву все, що не покоїло його, Соломко нежданно спитав: — Скажи, як думаєш: має право такій чоловік, як я, кохати жінку і старатися за її взаємність?

— Про що це ти думаєш? — здивовано спитав Андреев.

— Ну скажи: маю право кохати жінку і старатися про її кохання?

Андреев спокійно відповів: — Розуміється, друже, маеш... — Так думаєш? Але як це?... Знаєш, що мене можуть замкнути, а потім... повісити... — Так що з того?... До тії хвилі — кохай!

Кохання є одинокий вогонь, що загрівав людство... Без нього люде померзли-б. А що до того — (він показав на шню) — всі ми в "руках божих"...

— Ну, а щоб ти робив з своїми дітьми, скажемо, як-би тебе і жінку засудили на каторгу?... Куди відідаш їх?

— Дам їх машиністові Краскінові... — Кому?

— Краскінові... Ти не бачив його? Працює зі мною на машині... Ще не розумієш? Ну, тоді йому... — Чому йому?...

— Чесно працює в партії... Не є гірший від мене. Виховає мені сина на такого чесного, як він самий, а може навіть ліпшого, як я: більш твердого і непохитного.

— Ну, а як його теж замкнуті?

— Тоді дам Краузові. — Нерозумію тебе... Шо-ж то ти хочеш своїми дітьми вимітати чужі кути?

— Ах, чо-ж чужі? — відповів Андреев. — Зовсім помиляєшся брате. По домах, дома, але тільки по наших... Шо-ж буде в майбутньому соціалістичному устрою? Спільне виховання дітей, правда? Ну, а сьогодні це саме коліюно. Нас мало сучасних соціалістів, але хіба-ж ми не є одною громадою?.. Як мені повірити товариш про смерті свої діти, — буду виховувати їх. Бог свідком мені, що буду... Заберуть мене — перебере инший... чо-ж боїшся?... Думаєш відмовляється?... Певно ні... Ось приклад: Хто займався дітьми Букварових? Тамши, того, що був застрілений на площі біля собору. Хто? Власне такий-же протестар, металіст, до того не жонатий... І виховує їх...

ЧИ ВИ ВЖЕ МАСТЕ

найновішу книжку відомого пролетарського письменника М. ІРЧАНА

КАРПАТСЬКА НІЧ

що недавно вишла з друку? Якщо немає її ви самі, або ваш знайомай, то постарайтеся купити, а буде мати користу книжку в хаті. Не тратьте вона вартости навіть тоді, як ви не перчитаете її. Це довша повість з воєнних часів в Галичці і з життя робітництва в Америці. Коли читаєте, то не можете так довго відірватися від книжки, доки не перчитаете до кінца.

Письменик М. Ірчан сам пережив війну і вірно описує всі ті страшні події в старому краю. Читачи "Карпатської ночі" в рівночасно багато вчепити і то в найбільш приступний спосіб, бо ця книжка написана незвичайно зрозумілою мовою. Надрукована вона на найкращому папері, окладина з артистичним малюнком в двох кольорах.

КУПІТЬ, А НИКОЛИ НЕ ПОЖАЛІТЕ! РОЗПОВСЮДНОЮТЕ СКРІЗЬ ЩО КНИЖКУ. Вислідуйте книжки за попередним надісланним грошем. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ ЗА КНИЖКУ. Замовлення з грошима посилайте на таку адресу:

Ukrainian Labor News Cor. Pritchard & McGregor Winnipeg, Man.

СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

ТАК ВОНО Я Є.

Світ Пориковайт, Онт.

На сторінках "У.Р.В." з 9 квітня м. р. робіт з Ошани дуже ясно представили всякого рода класів, після будь якого обробленого матеріалу. Таких класів ще є досить в наших рядах; особливо в молоді, тільки-но поставших до життя робітничих організацій. Загальне явище таке: коли свідомий гурток робітничий в якійсь мірності будувати свою інституцію, то закладає організувати взагалі повнозрілий і наліт свідомий, щоб дати освіту, належне виховання своїм членам і показати правдивий шлях боротьби за кращий і справедливий суспільний лад. Правда, через брак відповідних учителів просвіта праця розвивається повільно, але розвивається. Поруч з чесними і широкими робітниками попадають в організації класи, а іменю: бізнесмени, організатори публіцистики, працюють і за всяку ціну старяться здобути вплив над організацією, для своїх особистих цілей і мають на початку якийсь успіх. Що-ж це таке, ну раб? Що це за заведення і яку користь, чи зможе приносити для робітничого Публіциста, не свого рода капіталістична демократична лавочка, до якої учасники повільно число робітників, де вони деморалізуються, програють тяжко запропоновані центи, віддають їх власники публіцисти, відносять від науки, часами ворожо відносять до робітничих організацій і в результаті стають колодою на шляху поступу і тим самим, хоч невідомо, піддержують капіталістичний устрій. Не без того, щоб властивість публіциста, який пропався в наші ряди, не заграв в карги і не обрав при ваді робітника; він повинен назвати себе навіть комуністом, хоч дуже вишита сніжно-жовтими пухляцями. Це тягнеться так довго, поки організація не змінило, поки більша частина членів не освідомиться, а тоді? Тоді круто приходить класи. Вони борються бже жалюгідними аргументами, нападають на товаришів, які віддали себе організації, наполюють в своїх прийомах — публіцистичні невідомі масу, але дарма. Робітничий освідомлюється поміч, за то правдиво і легенько розбивають винуватих класів. Отож, товариші і товаришки, вчіться, освідомляйтеся, змініть рятуйте робітників, які наліт знищують.

МАСОВЕ ВІЧЕ В СПРАВІ БУДОВИ ДОМУ В ТОРОНТО.

За старанням відділу ТУРФДім в містечку Торонто 29. березня відбулося масове віче в справі будови Укр. Роб. Дому. Головою Комітету Будови Дому т. П. Зрадовський отворив віче і пояснив його ціль і значіння. Потім покликав т. І. Стефанюка, який пояснив, яке значіння буде мати Укр. Роб. Дім в Торонто серед українських робітників. Задля того, щоб ми могли даліше продовжувати свою культурно-освітню роботу, то нам потрібно свого дому. Ніяк нам не додала, що від капіталістичного ладу нам нічого сподіватися.

І тому нам, робітникам в Торонто, безумовно треба своєї хати, щоб ми могли зводити черпачи науки.

Другим промовцем був т. М. Попович з Вінніпегу, який досить обширно пояснив ціль і значіння ТУРФДіма в Канаді. І також переповів історію українського робітничого руху за 12 років. Тов. М. Попович досить ясно представив ту частину українських робітників, котрі збулиди з своєї дороги і хотять самодержавія в той час, коли в С.Р.С.Р. вже давно подопанте до "самодержавія". Це є наше чести для людей носиться з такими мріями в своїй голові.

Третім бесідником був тов. Ів. Бойчук, який перше все означив, що сьогоднішній день є великим днем для нас робітників в Торонто, бо ми ні рідше чи буде в нас Дім чи ні. Давніше у нас не було потреби будувати Дому, бо кожний думав побути 2 або 3 роки тут а потім вертати до своєї рідні. Але по скінченню війни більша частина із нас рідшла остатися в Канаді. І тому потрібно нам такої інституції, як Укр. Роб. Дім, звідки ми будемо побирати всяку науку, котра буде нам зброєю в боротьбі з виснажувачами. Щоб присутити як найскорше до діла, тов. Іван Бойчук покликав всіх товаришів, щоб склали листи жертв, а тоді побачимо що за парі масів буде пишати в нас гарний Дім.

ЗВІТИ УКР. РОБ. ОРГАНІЗАЦІЙ.

Дня 5 квітня відбулися квартальні збори відділу ТУРФДім в Веланді, на яких заряд дав звіт за три місяці. Відділ відбув 8 звичайних мітінгів, 2 спеціальних, 1 масовий, 1 концерт, 1 світочне зібрання в честь Т. Шевченка.

Першим жертводавцем був сам т. Іван Бойчук, а після него садували інші товариші, котрі жертвували по своїй зможості.

Імена жертводавців:

А. Гринь	\$150.00
Ів. Бойчук	100.00
П. Зрадовський	100.00
Вас. Боскович	100.00
Ів. Есакевич	100.00
Ів. Чорний	100.00
Василь і Марія Держдо	100.00
М. Попович від Головного Заряду Р.З.Т.	100.00
Іван Павлович	100.00
Магда Комар	100.00
Іван Колісник	100.00
Вас. Богачук	100.00
Лен. Тейлор	100.00
Чабан	100.00
Н. Данилевчук	100.00
Іван Горбатюк	100.00
М. Рудий	75.00
М. Горбатюк	75.00
Калішійський	75.00
Іван Комар	50.00
Л. Москаль	50.00
Ю. Прихода	50.00
М. Скавун	50.00
С. Горбатюк	50.00
Кісс	50.00
Кісс Дарморай	50.00
С. Ратчев, Монреал (делегат)	50.00
Василь Личак	50.00
С. Стах Коржак	50.00
Т. Ів. Кришчиш	50.00
Т. Ів. Кришчиш	50.00
Т. Ів. Кришчиш	50.00
Вовчарик	50.00
З. Гриньків	50.00
Н. Бойко	50.00
М. Нончук	50.00
М. Кондрат	50.00
Іван і Надія Рогожинські	50.00
Кришчиш	50.00
Н. Качмар	50.00
Ів. Магуляк	50.00
Ів. Сембай	50.00
М. Тимунь	50.00
С. Накунішевський	50.00
Гриць Равалк	50.00
Ткачук	50.00
Іван Стефанюк	50.00
Н. Романюк	50.00
Романюк	50.00
Мічел	50.00
Т. Терельський	50.00
Т. Ів. Грекул	50.00
Елеазар Гуменок	30.00
Ст. Максимонко	30.00
Березовський	25.00
М. Гринь	25.00
Полч	25.00
М. Червонок	25.00
Т-ка Стасів	25.00
Мартинюк	25.00
Ілітін	25.00
Василь Івасів	25.00
Пилип Комар	25.00
Петро Колодій	25.00
І. Мельничий	25.00
Гр. Волос	25.00
Гр. Грекул	25.00
Д. Василік	25.00
Ст. Стельмашук	25.00
О. Бойчин	25.00
Копачинська	25.00
Т. Грік	25.00
Ів. Станішин	25.00
Онуфрій Олексин	25.00
М. Турій	25.00
Коров	25.00
Олішник	25.00
Романішин	25.00
М. Мельник	25.00
Н. Святий	25.00
Салішин	25.00
Степ. Кучмук	25.00
Степ. Пивчук	25.00
Ф. Федів	25.00
Моринчук	25.00
Кіба	25.00
Міх. Діба	25.00
Л. Прихода	25.00
Ів. Фодчук	25.00
М. Вайка	25.00
Кузьман	25.00
С. Флорей	25.00
Літнот і Михайло Дирів	20.00
Прокоток	20.00
Ольга Ткачів	10.00
Т-ка Мандрік	10.00
Стельмашук	10.00
Левчицька	10.00
Д. Гмінка	10.00
Ревуцька	10.00
Ю. Комарев	10.00
М. Комарев	10.00
Т-ка Ілітін	10.00
Ів. Телюк	10.00
Т-ка Лушів	10.00
Ф. Гоци	10.00
К. Лозинська	10.00
Шибель	10.00
Василь Пелешок	10.00
С. Стасів	10.00
Стасів	5.00
Тофан	5.00

Загальна сума \$4,770.00
Іван Рогожинський.

КВАРТАЛЬНИЙ ЗВІТ ВІДДІЛУ ТОВ. У.Р.-Ф.Д. В'ВЕЛАНД, ОНТ.

Дня 5 квітня відбулися квартальні збори відділу ТУРФДім в Веланді, на яких заряд дав звіт за три місяці. Відділ відбув 8 звичайних мітінгів, 2 спеціальних, 1 масовий, 1 концерт, 1 світочне зібрання в честь Т. Шевченка.

Першим жертводавцем був сам т. Іван Бойчук, а після него садували інші товариші, котрі жертвували по своїй зможості.

Імена жертводавців:

А. Гринь	\$150.00
Ів. Бойчук	100.00
П. Зрадовський	100.00
Вас. Боскович	100.00
Ів. Есакевич	100.00
Ів. Чорний	100.00
Василь і Марія Держдо	100.00
М. Попович від Головного Заряду Р.З.Т.	100.00
Іван Павлович	100.00
Магда Комар	100.00
Іван Колісник	100.00
Вас. Богачук	100.00
Лен. Тейлор	100.00
Чабан	100.00
Н. Данилевчук	100.00
Іван Горбатюк	100.00
М. Рудий	75.00
М. Горбатюк	75.00
Калішійський	75.00
Іван Комар	50.00
Л. Москаль	50.00
Ю. Прихода	50.00
М. Скавун	50.00
С. Горбатюк	50.00
Кісс	50.00
Кісс Дарморай	50.00
С. Ратчев, Монреал (делегат)	50.00
Василь Личак	50.00
С. Стах Коржак	50.00
Т. Ів. Кришчиш	50.00
Т. Ів. Кришчиш	50.00
Т. Ів. Кришчиш	50.00
Вовчарик	50.00
З. Гриньків	50.00
Н. Бойко	50.00
М. Нончук	50.00
М. Кондрат	50.00
Іван і Надія Рогожинські	50.00
Кришчиш	50.00
Н. Качмар	50.00
Ів. Магуляк	50.00
Ів. Сембай	50.00
М. Тимунь	50.00
С. Накунішевський	50.00
Гриць Равалк	50.00
Ткачук	50.00
Іван Стефанюк	50.00
Н. Романюк	50.00
Романюк	50.00
Мічел	50.00
Т. Терельський	50.00
Т. Ів. Грекул	50.00
Елеазар Гуменок	30.00
Ст. Максимонко	30.00
Березовський	25.00
М. Гринь	25.00
Полч	25.00
М. Червонок	25.00
Т-ка Стасів	25.00
Мартинюк	25.00
Ілітін	25.00
Василь Івасів	25.00
Пилип Комар	25.00
Петро Колодій	25.00
І. Мельничий	25.00
Гр. Волос	25.00
Гр. Грекул	25.00
Д. Василік	25.00
Ст. Стельмашук	25.00
О. Бойчин	25.00
Копачинська	25.00
Т. Грік	25.00
Ів. Станішин	25.00
Онуфрій Олексин	25.00
М. Турій	25.00
Коров	25.00
Олішник	25.00
Романішин	25.00
М. Мельник	25.00
Н. Святий	25.00
Салішин	25.00
Степ. Кучмук	25.00
Степ. Пивчук	25.00
Ф. Федів	25.00
Моринчук	25.00
Кіба	25.00
Міх. Діба	25.00
Л. Прихода	25.00
Ів. Фодчук	25.00
М. Вайка	25.00
Кузьман	25.00
С. Флорей	25.00
Літнот і Михайло Дирів	20.00
Прокоток	20.00
Ольга Ткачів	10.00
Т-ка Мандрік	10.00
Стельмашук	10.00
Левчицька	10.00
Д. Гмінка	10.00
Ревуцька	10.00
Ю. Комарев	10.00
М. Комарев	10.00
Т-ка Ілітін	10.00
Ів. Телюк	10.00
Т-ка Лушів	10.00
Ф. Гоци	10.00
К. Лозинська	10.00
Шибель	10.00
Василь Пелешок	10.00
С. Стасів	10.00
Стасів	5.00
Тофан	5.00

Загальна сума \$4,770.00
Іван Рогожинський.

Кожний класово свідомий робітник повинен передплачувати і читати робітничу газету

The WORKER
Офіційний орган Комуністичної партії Канади.
Передплата на рік вносить \$2.00, на піркі \$1.00.
Зашліть передплату такі ще нині!

Адреса:
THE WORKER,
Room 301, Tyrrell Bldg.,
95 King St. East,
Toronto, Ont.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ І ЧИТАЙТЕ НОВИЙ ЧАСОПИС

в англійській мові
"THE LEFT WING"
офіційний орган Канадської Трейд-Юніонної Меншости, який видає раз в місяць Трейд-Юніонної Просвітної Ліги.

Передплата: 25 цт. на рік. Поодинокі число 3 цт. 100 примірників \$2.00.

Адреса:
"The Left Wing"
Room 301, 95 King St. E.,
Toronto, Ont.

ЧИТАЙТЕ! — ЧИТАЙТЕ! УКРАЇНСЬКІ ЩОДЕННІ ВІСТІ

Одним часопис в Заучених Держав, який в дійсності заступає інтереси працюючого народу. Виходить кожного дня окрім державних свят.

Обов'язком кожного українського робітника є стати передплатником цього часопису. В нім ви знайдете цікаві вісті з цілого світа, як також політичну наукову статті, розвідки, дописи і т. п.

Передплата на рік \$9.00.
Пішіть сейчас на саляуючу адресу:
UKRAINIAN DAILY NEWS
17 East 3rd St.
New York, N. Y.

МОЛОДИ ТОВАРИШІ І ТОВАРИШКИ ЧИТАЙТЕ

дуже цікавий часопис
"МОЛОДИ РОБІТНИК"
(Young Worker)
орган Ліги Комуністичної Молоді Канади, що виходить в Торонто на англійській мові раз в місяць.

Передплата: 50 цт. на рік. Поодинокі число 5 цт.

Адреса:
"THE YOUNG WORKER",
Room 301, Tyrrell Bldg.,
95 King Street East,
Toronto, Ont.

ГІПСОВЕ ПОГРУДДЯ Н. ЛЕШНА

виконане після спеціального десеню.
Кружок є 5 інчів в діаметрі. Викінчення бронзовою краскою. ЦІНА 50 цт. З ПЕРЕСИЛКОЮ.
Сотки тисяч продано в С.Р.С.Р. В Канаді продається тільки в редакції "Воркер". Посилайте замовлення до:
"THE WORKER"
95 King St. East, Room 301
Toronto, Ont.

ДО ВІДОМА ВСІМ І ВСЯ.

Звертаємо увагу всім робітникам, робітницям, фермерам і фермеркам на найновіше число журналу "Робітниця" з 15 квітня. Це дуже цікаве число і має гарні ілюстрації особливо з Радянської України. Радимо всім тим, що ще не передплатили собі "Робітницю", набути це число, а інші свідомі товариші і товаришки повинні розповсюдити його перш усього на святах першого травня. Присилайте замовлення!

УВАГА, ФАРМЕРІ І РОБІТНИКИ В КЕМСЕК, САСК.

Старанням відділу ТУРФДім в Кемсек, Саск., відрається дня 1. мая надзвичайно зворушаюча драма в 3-ох діях, відомого пролетарського письменника т. М. Ірчана з часів великої світової війни п. н.:

"РОДИНА ЩІТКАРІВ".
Автор драми т. Ірчан, що сам пережив великі страхтіння війни, дуже вірно змалював в цій драмі розпучливе положення бідної сімейної родини щіткарів, в якій був один видючий син, але й тому трійливі газни вилли на війні очі.

Початок в год. 8.30 вечером. Приходить громадно, а не пожалуйте.

В ОРГАНІЗАЦІЇ СИЛА І ПОМІЧ!

Старанням Вінніпегського Відділу Робітничого Запомогового Товариства відбудеться
В НЕДІЛЮ, ДНЯ 26. КВІТНЯ 1925 Р.
в салі Українського Робітничого Дому
в годині 2.30 по полудні
ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ МІТІНГ.

Робітники і робітниця! Приходіть масово на цей мітінг та домагайтеся про ціль і завдання та значіння допомогової організації для робітничого загалу в теперішній час. Приходіть самі і кличте з собою своїх знайомих, приятелів і товаришів праці.

Робітниця! Не робімо бодай самі собі кривд. Геть байдужність! Плям всі на мітінг, аступаймо громадно в організації, бо лише в організації поміч і сила!

На мітінгу будуть говорити товариші: І. Навізівський, Дм. Пришай і В. Н. Коалісник.

ДО ВСЕГО ЧЛЕНСТВА ТОВАРИСТВА УКРАЇНСЬКИЙ (РОБІТНИЧІЙ) ДІМ В ЕДМОНТОНІ, АЛТА.

відомого і закорпорованого в провінції Альберт, як "Mechanics & Literary Institute of the Ukrainian Temple Association of Edmonton".

Оцим повідомляється всіх членів Товариства Український (Робітничий) Дім в Едмонтоні відомого і закорпорованого в провінції Альберт, як "Mechanics & Literary Institute of the Ukrainian Temple Association of Edmonton", що В СЕРЕДУ, 28. МАЯ 1925 Р. В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ, ВІДБУДЬТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІМ РОБІТНИЧІМ ДОМІ, ПІД Ч. 10628 — 96 ВУЛИЦІ, В МІСТІ ЕДМОНТОНІ

СПЕЦІАЛЬНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
ЧЛЕНСТВА ВІЩЕ ЗГАДАНОГО ТОВАРИСТВА.

*Ціль цих зборів саляуюча:
1. Перевести увагу і висловити згоду членства Товариства Український (Робітничий) Дім (Mechanics & Literary Institute of the Ukrainian Temple Association of Edmonton), щоб уповноважити директорів (заряд) і тростів майна згаданого Товариства Український (Робітничий) Дім залучити Товариство з Товариством Український Робітничо-Фармерський Дім і виготовити та підписати всі потрібні документи, що їх буде потрібно до повного і цілювотного виконання згаданого залуку і уповноважити згаданих директорів (заряд) або тростів та припоручити їм виконати всі потрібні кроки, справи в річ, які буде потрібно, в зв'язку з вище згаданою аналягмацією, так як директорам (зарядом) прикажеться, або як вони уважатимуть за відповідне.

2. Перевести увагу на те, що Товариство Український (Робітничий) Дім (Mechanics & Literary Institute of the Ukrainian Temple Association of Edmonton) і членство залучиться з Товариством Український Робітничий Дім разом з майном, довганні і зобов'язаннями Товариства.

3. Полагати всі ці справи, які значинно поладуються на загальних зборах, або такі, що можуть виникнути під час дискусії над пропозиціями резолюціями.

Це справа є надзвичайно важка для кожного члена і членкині цього Товариства, тому просимо киче, щоб Ви прийшли на цей мітінг в вище означеній місці, дні і часі.

За Заряд Товариства,
М. Давидський, голова.
Р. Личак, секретар.
Едмонтон, 16. квітня 1925 р.

НА ПОМІЧ СТРАЙКУЮЧИМ МАЙНЕРМ В НОВІЙ СКОШІ.

В цій місцевості робітники зложили для страйкуючих майнерів в Новій Скошії \$71.80, а англійські товариші зложили \$79.95. Ми свої жертви вносили через редакцію "Воркер". Дня 3. квітня вилано \$15.20, а 13. квітня вилано \$56.60. Всім жертводавцям щира подяка.

З товаришським приймом,
Павло Гнатюк,
Никола Павлюк.

Замітка Редакції. — Імені жертводавців на поміч майнерів в Новій Скошії ми з ніякої місцевості не містимо, тому не містимо і з Левак Майн.

СЛАВНА ОПЕРА НА СЦЕНІ У.Р.Д!

УКРАЇНСЬКА РОБІТНИЧА ДІТОЧА ШКОЛА ПРИ ТОВ. УКР. РОБ.-ФАРМ. ДІМ У ВІННІПЕГУ
— виставить —
В СУБОТУ, ДНЯ 25. КВІТНЯ 1925 Р.
В УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ
три гарні діточі штуки: дві прекрасні одноактівки і одну славу діточу оперу Лисенка.

КОЗА ДЕРЕЗА БІДНІ ДІТИ ЛІСОВА КАЗКА

Всі три ці штуки відіграють наші маленькі артисти — школярі й школярки. Та головна річ це те, що й штуки такі різко коли доводиться бачити на сцені. Це спеціальні діточі штуки, а тим самим незвичайно цікаві не тільки для дітей — а й старших. Бо й хто-ж не любить тих чарівних діточих казок, хто з нас не лине думками в минулі свої дитячі безжурні літа, — коли кожний з нас жив більше чуттями і весь окружаючий світ був для нього одною великою чарівною казкою. — І ці штуки — це чарівні казки, які відірвуть на хвилину наші думки від життєвої дійсності — і понесуть їх враз з дитином в забутий нами чарівний світ казок. — Хто любить поезію і красу, та хто хоче налюбуватися діточою грою, — той певно прийде радо на це представлення.

ПОЧАТОК РІВНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.
ТИКЕТИ НЕ БУДУТЬ НУМЕРОВАНІ І КОШТУВАТИМУТЬ НА ДОЛІНІ 35 цт., НА ГОРІ 25 цт.
Тому, хто прийде скорше, той і місце дістане краще. Тикети набувайте що дня в буфеті Укр. Роб. Дому, а вечери і в день представлення при касі.

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 26. КВІТНЯ 1925 Р.

ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКИЙ ГУРТОК ПРИ ВІДДІЛІ ТОВ. У.Р.-Ф.Д. У ВІННІПЕГУ
— устроює —
В УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ
КОНЦЕРТ

Програма дуже цікава і різноманітна. Участь беруть співацькі й